

خَطِ يَعْقُوبَ

پیشگفتار

امی خط دَ باره تعلیم های عملی آسته که یعقوب بلده ایمانداری یهودی که دَ منطقه های دور از وطن خو زندگی مُوکد نوشته کده؛ یعقوب باچه آبه عیسیٰ مسیح بود. او دَ امزی خط حکمت ره بطور واضح بلده مقصد و رفتار زندگی مسیحی بیان مونه و دَ باره اینی موضوع ها توره مُوگیه: مال-و-دولت، غریبی، وسوسه، رفتار نیک، تعصب، ایمان و عمل، دَ کار بُردون زیو، اختلاف ها، غرور، فروتنی، قضاوت دَ باره دیگر، پُف-و-پُناق کدو، صبر و دُعا.

فهرستِ عنوانها

سلام ها (فصل ۱ آیه ۱)

ایمان دَ دورون سختی ها (۲:۱)

غریبی و ثروتَمندی (۹:۱)

وسوسه از طرفِ خُدا نییه (۱۲:۱)

گوش ددو و عمل کدو دَ کلامِ خُدا (۱۹:۱)

دَ باره تعصب و طرفداری (۱:۲)

رابطه بَيْنِ ايمان و عمل (۱۴:۲)

احتياط دَ توره كُفتو (۱:۳)

حِكمَتِ آسماني (۱۳:۳)

نتيجه آرزوهای ناپاکِ اِي دُنیا (۱:۴)

قضاوتِ كدو دَ بِلِه ديگرو (۱۱:۴)

پُف-و-پُتاق دَ باره كاراي آينده (۱۳:۴)

اخطار دَ سرمايه دارا (۱:۵)

صبر دَ وختِ مُشكلات (۷:۵)

قُدرتِ دُعا (۱۳:۵)

۱ اینجانب یعقوب غلام خدا و مولا عیسیٰ مسیح، د پگ مردم دوازه طایفه اسرائیل که د تمام دنیا تیت پرک شده، سلام تقدیم مونم.

ایمان د دورون سختی ها

۲ برارون عزیز، وختیکه شمو د مشکلات و تجربه های سخت دچار موشید غدر خوش بشید، ۳ چون شمو میدنید که امتحان ایمان، صبر-و-تحمل شمو ره زیاد مونه. ۴ بیلیلید که صبر-و-تحمل د وجود شمو کامل شنه تاکه شمو پوره و کامل شنید و د هیچ چیز ضرورت ندشته بشید. ۵ اگه کدم نفر د مینکل شمو از نگاه حکمت-و-دانایی کم بشه او از خدا طلب کنه و بلده شی دده موشه، چون هر کسی که حکمت طلب کنه خداوند سخاوتمندانه دزو میدیه و او ره سرزنش نموکنه. ۶ مگم وختیکه طلب مونه او باید یقین دشته بشه که خدا دعای شی ره قبول مونه و او باید شک-و-شبهه ره د دل خو راه ندیه. آدم دودله مثل لپه دریا آسته که د سبب باد ایسو-و-اوسو موخوره. ۷ ای رقم آدم هرگز گمان نکنه که خداوند او ره یگو چیز میدیه، ۸ چون آدم دودله د تمام کار های خو محکم نییه.

غریبی و ثروتمندی

۹ برار مسکین-و-غریب باید افتخار کنه، چراکه او د نظر خدا سربلند آسته، ۱۰ مگم برار پیسه دار د وخت خاری-و-غریبی خو ام باید افتخار کنه، چراکه او ام مثل گل علف الی یگ روز از بین موره. ۱۱ آفتو که بر موشه گرمی شی علف ره خشک مونه و گل شی میریزه و نوربندی شی از بین موره. ارے، آدم دولتمند ام امی رقم آسته: د حالیکه د پشت کارای خو میگرده، او از بین موره.

وسوسه از طرف خدا نییه

۱۲ نیک د بخت کسی که آزمایشای زندگی ره برداشت مونه. وختیکه ازی آزمایشا برو بر شد، خدا تاج حیات، یعنی زندگی ابدی ره دزو میدیه، امو زندگی ابدی ره که خدا د دوستدارای خو وعده دده. ۱۳ وختیکه انسان وسوسه موشه، او باید نگیه که: "خدا مره وسوسه کده،" چراکه خدا از وسوسه و بدی دور آسته و هیچ کس ره د وسوسه نمیندزه. ۱۴ انسان او غیت دچار وسوسه موشه که د خواهشای نفسانی خو گرفتار شده د دام عیاشی خو موخته.

^{۱۵} پس شهوت و عیش و نوش دَ زندگی انسان گناه ره دَ وجود میره و گناه وختیکه غدر کلو شد، باعث مرگ موشه.

^{۱۶} برارون عزیز، خود ره بازی ندید. ^{۱۷} تمام نعمتای خوب و مکمل از آسمو و از سون خدا مییه که خالق نور آسته و دَ شان ازو تغییر نییه مثل سایه وری که مییه و موره. ^{۱۸} او دَ مطابق اراده خو و دَ وسیله کلام حقیقت مو ره زندگی نو دد تا که مو نمونه از مخلوقات نو ازو بشی.

گوش ددو و عمل کدو دَ کلام خدا

^{۱۹} برارون عزیز، هر کس باید هر غیت دَ گوش کدو تیار بشه و پیش از توره گفتو خوب فکر کنه و زود قار نشنه، ^{۲۰} چراکه قار انسان راستی و صدقاتی ره که خدا میخایه، دَ وجود نمیره. ^{۲۱} پس امزی خاطر، هر رقم بدی و کارای شیطانی ره که دَ زندگی شمو آسته از خود دور کنید و کلام خدا ره که دَ دل شمو کشت شده دَ نرمی قبول کنید. ای کلام، قدرت دَره که جان شمو ره نجات بدیه.

^{۲۲} نه تنها گوش کونده کلام خدا بشید، بلکه دز شی عمل کنید. خود ره بازی ندید: ^{۲۳} چون کسی که کلام ره فقط گوش میگیره و دزو عمل نمونه او مثل آدمی آسته که روی خو ره دَ آینه مینگره؛ ^{۲۴} ارے، او خود ره مینگره و غیتیکه از پیش آینه دور موشه پرمشت مونه که روی شی چی رقم بود. ^{۲۵} لیکن کسی که شریعت کامل خدا ره که انسان ره از چنگ گناه آزاد مونه، محکم بگیره و دزو پایبند بشه و چیزای ره که شنیده پرمشت نکنه، بلکه دزوا عمل کنه، پروردگار دَ کارای ازو برکت میدیه.

^{۲۶} کسی که خود ره ایماندار میدنه، مگم زیون خو ره اداره نمیتنه، او خود ره بازی میدیه و ایمان شی بے فایده آسته. ^{۲۷} ایمان پاک و بے غیب دَ نظر خدا یعنی آته آسمانی اینی آسته که مو یتیم و خاتونوی بیوه ره دَ مصیبت شی دلگیری کده کومک کنی و خود ره قد فساد های دنیا آلوده نکنی.

دَ باره تعصب و طرفداری

^۲ برارای عزیز، ایمانی ره که شمو دَ مولای پر جلال مو عیسی مسیح درید، نباید قد ظاهر بینی و تبعیض قتی بشه. ^۲ فرض کنید یگ نفر دَ مجلس شمو بییه که کلاهی قیمتی دَ جان شی و انگشتری های طلائی ام دَ دست شی

بشه و دَ عَيْنِ وخت یگ نفرِ نادار خُن کالای غریبانه داخل شنه،^۳ و شمو دَمَرُو پیسه‌دار فکر خُو ره کلوتر بگریبد و خُوتَرین جای ره دَزُو ایله کده بگریبد: ”بیه صاحب، اینجی پیش بشی.“ مگم دَزُو غریب بگریبد: ”بورُو دَ اُونجی ایسته شو یا دَ دانِ درگه بشی!“^۴ آیا شمو قد امزی کار خُو دَ بِنِ خُو دُوبینی نکدید و قاضی های پُر از فکر های فاسد جور نشدید؟

^۵ برارای عزیز، دز مه گوش بیدید: خُدا مَرْدُمِ غریبِ ازی دنیا ره انتخاب کده تا دَ ایمان غنی بشه و وارثِ امزُو پادشاهی شنه که خُدا دَ دوستدارای خُو وعده دده.^۶ مگم شمو آدمای غریب ره بے حرمت مونیید. آیا آدمای پیسه‌دار دز شمو ظلم نکرده و شمو ره دَ زور کَشَل کده دَ محاکمه نبرده؟^۷ آیا اونا دَ ضِدِ نامِ نیکِ عیسی که دَ بله شمو ایسته شده، کُفرگویی نمونه؟

^۸ اگه شمو امی حُکمِ مَهْم و بلند ره که دَ کلامِ خُدا نوشته شده یعنی ”همسایه خُو ره رقمِ خود خُو آلی دوست دشته بش“ دَ جای بیرید، کار نیک ره انجام میدید. ^۹ لیکن اگه ظاهرینی کده تبعیض قایل شنید، شمو گناه مونیید و شریعت شمو ره خطاکار حساب مونه،^{۱۰} چون اگه کُدم کس تمام احکام شریعت ره پوره کنه، و له حتی دَ یگ نُقطه شی کوتاهی کنه، اُو مثَلِ که تمام شریعت ره میده کده بشه محکوم آسته.^{۱۱} امو خُدا که گفته: ”زنا نکُو!“ ام گفته که: ”قتل نکُو!“ پس اگه شمو از زنا پاک بشید و لیکن مُرتکبِ قتل شنید، باز ام شریعت شمو ره خطاکار حساب مونه.

^{۱۲} پس رقمِ کسای توره بگریبد و عمل کنید که دَ وسیله شریعتی که آزادی میدیه، قضاوت موشه.^{۱۳} چون وختیکه خُدا قضاوت مونه اُو دَ کسی که رَحْم نکرده بشه رَجیم نییه. لیکن رَحْم دَ بله قضاوت پیروز موشه.

رابطه بین ایمان و عمل

^{۱۴} برارای عزیز، چی فایده دره اگه کس بگریبه، ”ایمان درم“ و عمل دَزُو موجود نبشه؟ آیا ایمان اَزُو میتنه اُو ره دَ روزِ قیامت نجات بیدیه؟^{۱۵} اگه کُدم برار یا خوارِ ایماندار کالا نَدشته بشه و یا دَ خوراکِ روزانه خُو مُحْتَاج بشه،^{۱۶} و یکی از شمو دَزُو بگریبه، ”بَخیر بورُو؛ خُدا تُو ره سیر و گرم کنه.“ و له ضرورتِ اَزُو ره پوره نکنه، ای توره بلده اَزُو چی فایده دره؟^{۱۷} امی رقمِ ایمان که قد عمل قتی نبشه مُرده یه.

^{۱۸} امکان دره یگو کس بگریبه: ”تُو ایمان دری و ما اعمال نیک درم.“ لیکن تُو دز مه ثابت کُو که چی رقم میتنی

بِدُونِ اَعْمَالِ نِيكَ اِيْمَانِ دَشْتَه بَشِي و ما ايمان خُو ره دَ وَسِيْلَه اَعْمَالِ خُو دَز تُو ثَابِتِ مُوْنِم. ^{۱۹} تُو عَقِيْدَه دَرِي كه خُدا يگ آسته. دُرُسْت آسته! حَتِي جَنِيَاتِ ام عَقِيْدَه دَرَه كه خُدا يگ آسته و از ترسِ قِضَاوَتِ خُدا مِي لَرِزَه.

^{۲۰} اَي آدَمِ نَادُو! اَيَا نَمِيْدَنِي كه ايمان بِدُونِ اَعْمَالِ نِيكَ بَے فَايْدَه يَه؟ ^{۲۱} بَابَه كَلُونِ مَو اِبْرَاهِيْمِ دَ وَسِيْلَه اَعْمَالِ نِيكَ خُو دَ پِيَشِ خُدا عَادِلِ-و-نِيكَ حِسَابِ شُد، چراكه اُو اِسْحَاقِ بَاچِه خُو ره دَ نِيَّتِ قُرْبَانِي دَ قُرْبَانِگَاه بُرْدَه دَ خُدا تَقْدِيْمِ كَد. ^{۲۲} شُمُو مِيْنِگَرِيْدِ كه ايمان و عَمَلِ اَزُو قَد يگْدِيگِه خُو يگجايِ كَارِ مُوكَد و ايمانِ اَزُو تَوَسُطِ عَمَلِ شِي كَامِلِ شُد. ^{۲۳} دَزِي رَقْمِ نُوْشْتَه هَايِ تَوْرَاتِ پُوْرَه شُد كه مُوگَه: "اِبْرَاهِيْمِ دَ خُدا ايمانِ اُوْرُدِ و اِي بَلْدَه اَزُو يگ عَمَلِ عَادِلَانَه حِسَابِ شُد" و نامِ شِي «دوستِ خُدا» ايشته شُد. ^{۲۴} پَسِ شُمُو مِيْنِگَرِيْدِ كه اِنْسَانِ نَه تَنَهَا از رَاهِ ايمان، بَلَكِه دَ وَسِيْلَه عَمَلِ خُو عَادِلِ و رَاَسْتِكَارِ حِسَابِ مُوشَه. ^{۲۵} دَمَزِي رَقْمِ رَاْحَابِ كه يگ خَاْتُونِ بَدِكَارَه بُوْد، دَ وَسِيْلَه كَارِ نِيكَ خُو يَعْنِي پَنَاهِ دَدُو دَ مُخْبِرَايِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ و رِييِ كَدُونِ اَزُوا از رَاهِ بَے خَطْرِ، نِيكَ و عَادِلِ حِسَابِ شُد. ^{۲۶} رَقْمِيكَه جِسْمِ بَے رُوْحِ مُرْدَه يَه، اَمُو رَقْمِ ايمانِ بَے عَمَلِ ام مُرْدَه يَه.

اِحْتِيَاظِ دَ تَوْرَه كُفْتُو

^۳ پَرَاْرَايِ مَه، عَدْرِ شُمُو مَعْلِمِ دَرَسِ رُوْحَانِي نَشْنِيْدِ، چُونِ شُمُو مِيْدَنِيْدِ كه مَو مَعْلِمَا سَخْتَتَرِ قِضَاوَتِ مُوشِي. ^۲ يگِ اَزْمُو خَطَا هَايِ كَلُو مُونِي و كَسِي كه دَ تَوْرَه كُفْتُو خَطَا نَكْنَه، آدَمِ كَامِلِ آسْتَه و مِيْتَنَه تَمَامِ جَانِ خُو ره اِدَارَه كُنَه. ^۳ مَو دَ دَانِ اَسْبِ لَغَامِ مِيْنْدَزِي تَا دَ تِي فَرْمَانِ مَو شُنَه. دَمَزِي طَرِيْقَه تَمَامِ جِسْمِ اَسْبِ ره دَ هَرِ طَرَفِ كه بَخَاهِي دَوْرِ دَدَه مِيْتَنِي. ^۴ اَيَا فَرَضِ مِثَالِ، يگِ كِشْتِي كْنَه كه بَادِ تِيْزِ اُو ره تِيْلَه مُونَه، اُو قَدِ يگِ جَلُو رِيْزِگِگِ دَ هَرِ طَرَفِ كه دِلِ كِشْتِي وَا نِ بَخَايَه بُرْدَه مُوشَه. ^۵ زِيُو امِ رَقْمِ آسْتَه: اِگْرَچِه يگِ حِصَّه رِيْزِگِگِ جِسْمِ مَو آسْتَه، مِگَمِ لَافَايِ كْنَه كْنَه مِيْرَنَه.

شُمُو مِيْدَنِيْدِ كه يگِ چَرْعَكِ آتِشِ مِيْتَنَه جَنْگَلِ كْنَه ره دَرِ بَدِيَه. ^۶ زِيُو امِ يگِ آتِشِ آسْتَه. دَ مِيْنَكَلِ اَعْضَايِ جِسْمِ مَو زِيُو يگِ دُنْيَايِ پُرِ از شَرَاْرَتِ آسْتَه كه تَمَامِ وُجُوْدِ مَو ره اَلُوْدَه مُونَه و دَوْرُونِ زَنْدِگِيِ مَو ره آتِشِ زَدَه دَ دَوْرَخِ تَبْدِيْلِ مُونَه و خُوْدِ شِي از آتِشِ دَوْرَخِ دَرِ مِيْگِيْرَه. ^۷ هَرِ رَقْمِ حَيَوَانَاتِ وَحْشِي، مُرْعَكُو، خِرْنَدَه-گُو و حَيَوَانَاتِ دَرِيَايِيِ ره اِنْسَانِ تَنْسْتَه كه رَامِ كْنَه و اَلِيِ امِ مِيْتَنَه، ^۸ لِيَكِنِ هِيْچِ كَسِ نَمِيْتَنَه كه زِيُو ره رَامِ كْنَه. زِيُو شَرِيْرِ رَامِ نَاشُدَنِيِ و پُرِ از زَارِ

کُشِنده يه .

^۹ مو قد امزی زبو خُداوند ره که آته آسمانی مو آسته حمد-و-سپاس مَوگی و ام انسان ره که خُدا رقم خود خُو جور کده، نالت مونی. ^{۱۰} از یگ دان ام برکت شِنیده موشه و ام دَو-و-دشنام. آی پرارای مه، ای رقم باید نبشه. ^{۱۱} آیا امکان دَره که از یگ چشمه ام آو شیرین و ام آو شور بُر شنه؟ ^{۱۲} پرارای عزیز مه، آیا درخت انجیر میتنه زیتون ثمر بدیه؟ یا تاگ انگور، انجیر؟ هرگز نه! پس هیچ چشمه شور ام نمیتنه که آو شیرین بدیه.

حِکمتِ آسمانی

^{۱۳} دَ بِن شُموی هوشیار و دانا یه؟ اگه کدم کس آسته، اُو باید دَ زندگی خُو اعمال نیک دشته بشه و اعمال خُو ره دَ فروتنی که از حکمت دَ وجود مییه، نشو بدیه. ^{۱۴} لیکن اگه شُمو دَ دل خُو سخت حسادت و خودخاهی دَرید، لاف بیجای نَزید و دَ ضد حقیقت دروغ نَگید. ^{۱۵} ای رقم حکمت-و-دانایی از عالم باله نییه، بلکه دُنیایی، نفسانی و شیطانی آسته. ^{۱۶} چُون دَ هر جای که حسد و خودخاهی آسته، دَ اُونجی بے نظمی و هر رقم شرارت ام وجود دَره.

^{۱۷} مگم حکمت-و-دانایی که از عالم باله ریشه میگیره، اُول پاک، بعد از و صلح طلب، حوصله مند، نصیحت پذیر، پُر از رحمت و ثمر نیکو، بے طرف و بدون خودنمایی آسته. ^{۱۸} ثمر عدالت که دَ صلح وجود دَره، دَ وسیله کسای کشت موشه که صلح طلب آسته.

نتیجه آرزوهای ناپاکِ ای دُنیا

^{۱۹} عِلَّتِ جنگ-و-جنجال دَ بِن شُموی چی آسته؟ آیا عِلَّتِ ازوا خاهش های نفسانی شُمو که دَ اعضای جسم شُمو جنگ مَوکنه، نییه؟ ^{۲۰} شُمو چیم خُو ره دَ چیزی میلید که ندرید، شُمو قتل و حسادت مَونید، مگم نمیتید اُو ره حاصل کنید؛ شُمو جنگ و جنجال مَونید، لیکن بازَم دَ دست شُمو نییه، چراکه شُمو از خُدا طلب نمونید. ^{۲۱} و طلب ام که مَونید دَ دست شُمو نییه، چراکه قد نیت بد طلب مَونید تا خاهش های نفسانی خُو ره پوره کنید.

^{۲۲} آی مردم زناکار! آیا شُمو نموفامید که دوستی دُنیا، دُشمنی قد خُدا آسته؟ پس هر کسی که میخایه دوست دُنیا بشه، اُو دُشمن خُدا جور موشه. ^{۲۳} آیا شُمو فکر مَونید که نوشته های مقدس بے فایده مَوگه که ”خُدا روحی ره که دز مو قرار دده، سخت دزشی علاقه دَره؟“ ^{۲۴} مگم خُدا ازی کده ام فیض کلو دز مو موبخشه. امزی خاطر دَ کتاب

”خُدا مُخَالَفِ آدَمایِ کِبَری-و-مَغْرُورِ آسْتَه،

لِیْکِن دَ آدَمایِ بے کِبَرِ فِیضِ مَوَیْخِشَه.“

٧ پس از خُدا إِطَاعَتِ کَنید و دَ مُقَابِلِ شَیْطُو اِیستادَگی کَنید تا که شَیْطُو از پِیش شُمو دُوتا کُنَه. ^٨ دَ خُدا نَزْدِیکِ شُنید تا اُو ام دَز شُمو نَزْدِیکِ شُنَه. اَی گُناه کارا، دِستایِ خُو ره از گُناه پاک کَنید و اَی مَرْدُمایِ دُودِلَه، دِلِ خُو ره صاف کَنید؛ ^٩ ماتَم بَگِیرید، وویس و مَخْتَه کَنید؛ بیلید که خَنَدَه شُمو دَ وویس و خوشی شُمو دَ عَم بَدَلِ شُنَه. ^{١٠} دَ حُضُورِ خُدا خود ره خاکسار کَنید و اُو شُمو ره سربلند مونه.

قِضَاوَتِ کَدُو دَ بِلَه دِیْگَرُو

١١ اَی پَرارو، بَدگوییِ یَگَدِیْگَه خُو ره نَکَنید. چُون هر کسی که پَرارِ اِیماندارِ خُو ره بَد بَگِیَه یا دَ بِلَه اَزُو قِضَاوَتِ کَنَه، دَ حَقِیْقَتِ اُو شَرِیْعَتِ ره بَد مَوَگِیَه و دَ بِلَه شَرِیْعَتِ قِضَاوَتِ مونه. پس اگه شُمو دَ بِلَه شَرِیْعَتِ قِضَاوَتِ کَنید، شُمو مُطَابِقِ شَرِیْعَتِ عَمَلِ نَمُوکُنید، بَلْکِه قاضی شی جور موشید. ^{١٢} تنها یگ صَاحِبِ شَرِیْعَتِ و قاضی و جُودِ دَرَه، که قُدْرَتِ نِجَاتِ دَدُو و تَباهِ کَدُو دَ دِستِ اَزُو یَه. پس تُو کی آستی که دَ بِلَه هَمسایَه خُو قِضَاوَتِ مونی؟

پُف-و-پُتاقِ دَ بارَه کارایِ آینده

١٣ اَی آدَمایِ که مَوَگِید: ”اِمروز یا صَباحِ دَ فِلانِ شارِ موری و یگ سال ره دَ اُونجی تیر کده تُجارتِ مونی و فایده کَلو دَ دِستِ میری،“ ^{١٤} دَ حالیکه شُمو نَمیدنید که صَباحِ چی موشه، چُون زندگی شُمو رَقْمِ تَفْت-و-بُخارِ اَلیِ آسْتَه که یگ لَحْظَه دِیده موشه و بعد اَزُو از بَینِ مورَه. ^{١٥} پس دَ جایِ اَزُو شُمو باید بَگِید: ”اگه خُدا خاسته بَشَه و مو زنده بَشی، اِی کار یا اُو کار ره مونی.“ ^{١٦} لیکن فِعْلاً شُمو لَافِ مِیَزَنید که لَافِ زَدُو هر رَقْمِ شی بَد آسْتَه. ^{١٧} پس هر کسی که انجامِ دَدُونِ کارِ نیک ره موفامه و انجامِ نَمیدیه، اُو گُناهکارِ حِسابِ موشه.

اِخْطارِ دَ سَرْمایَه دارا

۵ آی مردّم سرمایه‌دار، مَخْتَه و چخرا کَنید، چراکه بلا-و-غَم دَ سر شُمو آمدنی آسته. ۲ مال-و-دولت شُمو بَر باد شُدّه و کالای شُمو ره کوبه خورده. ۳ طَلا و نقره شُمو ره زَنگ زده و زَنگ‌زدگی ازوا دَ پیشِ خُدا دَ ضِدِ شُمو شاهدی میدیه و رقمِ آتشِ آلی گوشت شُمو ره مُخوره، چُون شُمو حتی دَ روزای آخِر ام دَ جَم کدون مالِ دُنیا مصروفِ آستید. ۴ مُزدِ امزُو کارگرا ره که زمینای شُمو ره دَرُو کده، شُمو دَعَلی کده نِگاه کدیده و امُو مُرد دَ ضِدِ شُمو فریاد مونه. و ناله امزُو دَرُوگرا دَ گوشِ خُداوندِ لشکر ها رسیده. ۵ شُمو دَ رُوی زمی عیش و نوشِ کلو کده کُفتِ دِل خُو ره بُر کدیده و خود ره بلده روزِ کُشتو چاق کدیده. ۶ شُمو آدمِ عادل-و-نیک ره محکوم کدیده و دَ حالیکه هیچ از خُو دفاع نَمو کد، اُو ره کُشتید.

صبر دَ وختِ مُشکلات

۷ پس امزی خاطر، آی برارو، تا روزِ آمدونِ مولا عیسی صبر-و-خوصله کَنید. اونه، دیغو بلده کِشتِ پُر آرزشِ زمین خُو اِنْتَظار کشیده صبر-و-خوصله مونه تا که بارشِ اول و آخر دَ بله کِشت بباره. ۸ آرے، شُمو ام باید صبر دَشته بشید و خاطر جَم بشید، چراکه آمدونِ مولا عیسی قریب آسته.

۹ آی برارو، از یگدیگه خُو شکایت نکنید، نَشنه که خودون شُمو محکوم شَنید؛ چُون قاضی حقیقی امی آلی بلده قضاوت کدو دَ دانِ درگه ایسته یه.

۱۰ برارو، از صبر-و-خوصله پیغمبرای که دَ نامِ خُداوند توره کُفته و رَنج کشیده، سرمشقِ یگیرید. ۱۱ واقعاً، مو آدمای پُر صبر و تَحَمُل ره خوشبخت میدنی. شُمو دَ باره صبر-و-تَحَمُلِ آیوب پیغمبر شَنیدید و کاری ره که دَ آخر خُداوند بلده ازو انجام دَد ام میدنید، چُون خُداوند عَدَر رَجیم و مهربو آسته.

۱۲ از پگ کده مُهمتر، آی برارای مه، قَسَم نَخورید؛ نه دَ آسمو و زمی و نه دَ هیچ چیزِ دیگه. «نَه» شُمو «نَه» بَشه و «آرے» شُمو «آرے» بَشه؛ نَشنه که محکوم شَنید.

قدرتِ دُعا

۱۳ اگه کُدم نفر دَ بینِ شُمو دُچارِ رَنج-و-مُصیبت بَشه اُو باید دُعا کنه و کسی که خوش آسته، باید سرودِ بَخانه. ۱۴ اگه کسی دَ بینِ شُمو ناجور بَشه، اُو بزرگای جماعتِ ایماندارا ره طلب کنه که بییه و دَ نامِ مولا عیسی بلده شی

دُعا کده جان شی ره قد روغون زیتون چرب کنه. ^{۱۵} دُعا کی که از زوی ایمان بَشه ناجور ره شفا میدیه و مولا عیسیٰ اُو ره از بسترِ ناجوری باله مونه؛ و اگه گناه کده بَشه گناه شی ام بخشیده موشه. ^{۱۶} پس گناهای خُو ره د پیش یگدیگه خُو اقرار کنید و بلده یگدیگه خُو دُعا کنید تا که جور شنید. دُعا کی آدم صادق-و-راست کار قدرت و تاثیر کلو دره. ^{۱۷} ایلیاس پیغمبر مثل ازمو وری یگ انسان بود، لیکن وختی از تی دل دُعا کد که بارو نباره، تا سه و نیم سال د بله زمی بارو نبارید، ^{۱۸} و زمانیکه دوباره دُعا کد، از آسمو بارو بارید و زمی حاصل دد.

^{۱۹} ای پرارون مه، اگه کدم کس د مینکل شمو از راه حقیقت گمراه شده بَشه و دیگه نفر اُو ره پس د راه راست بیره، ^{۲۰} بدنید که امو نفر که گناهکار ره از گمراهی پس د راه میره، د حقیقت جان ازو ره از مرگ ابدی نجات میدیه و گناه های غدرِ آدم گمراه ره موبوشنه.